

Henryk Bogacki

"Gottes Volk auf neuen Wegen :
Lesungen über Maria und die
Kirche", Karl Pfaffenbichler,
Wien-Freiburg-Basel 1968 : [recenzja]

Collectanea Theologica 38/4, 209

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rzy zamierzają zwiększyć ilość notatek informacyjnych, lecz uzależniają to od rozszerzenia zespołu współpracowników dla odpowiednich obszarów językowych. Niemal zbyt liczne wydaje się stwierdzenie, że polskie (dość nieliczne!) publikacje o charakterze ekumenicznym nie zostały w tej bibliografii odnotowane, a w zestawieniu pism wykorzystywanych przez redakcję nie figuruje żadne czasopismo polskie.

KS. HENRYK BOGACKI SJ, WARSZAWA

KARL PFAFFENBICHLER, *Gottes Volk auf neuen Wegen. Lesungen über Maria und die Kirche*, Wien—Freiburg—Basel 1968, Herder, s. 199.

Sobór Trydencki wycisnął na Kościele swe piętno głównie dlatego, że wielu papieży, biskupów i zakonów starało się wprowadzić w życie jego uchwały. Podobnie, praktyczna wartość uchwał II Soboru Watykańskiego dla Kościoła zależy od intensywności realizowania jego postanowień. Zadanie to nie jest łatwe, gdyż większość duchowieństwa i wiernych świeckich tkwi swą umysłowością jeszcze w epoce przedsoborowej. Potrzeba nie tylko naukowych komentarzy myśli soboru, lecz w równej mierze popularyzacji ducha soborowego dostosowanych do potrzeb przeciętnych wiernych, w niewielkim stopniu zaangażowanych w życie Kościoła i nie sięgających po uczone rozprawy.

Karl Pfaffenbichler, profesor dogmatyki w seminarium duchownym w St. Pölten i dzięki swym kazaniom radiowym znany w Austrii kaznodzieja, podaje w formie bezpretensjonalnej lektury treść najważniejszych dokumentów wydanych przez Vaticanum II. Autor przekazuje nowe pojmowanie Kościoła i na tym tle obraz Maryi ukazany przez sobór. Książka może stanowić wzór, jak należy podawać uchwały soborowe, aby ułatwić ich zrozumienie przez wiernych.

KS. HENRYK BOGACKI SJ, WARSZAWA

BONIFAC A. WILLEMS, *Erlösung in Kirche und Welt*, Freiburg—Basel—Wien 1968, Quaestiones disputatae t. 35, Herder, s. 118.

Postępująca sekularyzacja stawia nowe problemy przed teologią i życiem wiary. Współczesny człowiek coraz mniej odczuwa potrzebę odkupienia. Teologowie i duszpasterze stają obecnie przed pytaniem, czy człowiek, który czuje się wolny i autonomiczny, wyzwolony z lęku przed siłami przyrody i bóstwem, pragnie jeszcze odkupienia?

Zagadnieniem tym zajmuje się holenderski dominikanin B. A. Willems. W oparciu o współczesne doświadczenie ludzkiej egzystencji poszukuje w człowieku punktu zaczepienia dla kościelnego przepowiadania o Odkupieniu oraz zastanawia się, w jaki sposób zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa może dostrzeć do konkretnego wierzącego.

Willems występuje przeciw utartemu w teologii podziałowi na zbawienie „obiektywne” i „subiektywne”. Pierwsze oznaczało dzieło zbawcze dokonane przez Jezusa Chrystusa, drugie określało zastosowanie, „aplikację” obiektywnego zbawienia konkretnemu człowiekowi. Odrzucając to rozróżnienie Willems usiłuje znaleźć formułę bardziej odpowiadającą rzeczywistości przedstawionej na kartach Nowego Testamentu. Powołuje się na naukę św. Pawła, że odkupienie dochodzi do nas przez wiarę i sakramenty. Przez wiarę człowiek powierza się Chrystusowi, który dla nas przyjął śmierć. Wiara ta wyraża się formami podanymi przez Chrystusa, przede wszystkim